

# [ DOSMILVINT-I-U ]

## [ DOSMILVINT-I-TRES ]

### = 1 encuentro

08.06.2023 - 22.10.2023

[ DIEGO NAVARRO Y DARÍO ALVA ]

[ CLAUDIA DYBOSKI ]

[ M REME SILVESTRE ]

[ MARINA GONZÁLEZ GUERREIRO ]

[ ÁLVARO PORRAS ]

[ 1 ] DIEGO NAVARRO Y DARÍO ALVA

*zgh20050s00676097731, 2023*

Tony Cragg  
Fragmento de la obra *Forminifera*, 1990



[ 2 ] CLAUDIA DYBOSKI

*Ecco*, 2023

Claes Oldenburg  
*Soft car*, 1968



[ 3 ] MARINA GONZÁLEZ GUERREIRO

*Barca, muro, orilla, unos frutos*, 2023

Joan Cardells  
*Ref. 1886*, 1977



[ 4 ] ÁLVARO PORRAS

*Al mirar un bosque, ver camellos*, 2023

Cristina Garrido  
*[Colored] Dan Graham, Pier 18*, 2022



[ 5 ] M REME SILVESTRE

*Quien nada tiene, al menos posee un cuerpo*, 2023

Sara Marhuenda  
Fragment de l'obra *Entretanto*, 2022



\*\*\*

Eugènia Balcells  
*Boy Meets Girl*, 1978



Miquel Navarro  
*Llavis*, 1969



Miquel Navarro  
*Reventó*, 1973



Aportaciones de Diego Navarro y Darío Alva, Claudia Dyboski,  
Álvaro Porrás y Marina González Guerreiro

El mobiliario es diseño de Pablo Bolumar

*[DOSMILVINT-I-U] [DOSMILVINT-I-TRES] = 1 encuentro* es el nombre de la última acción de la primera edición de Art i Context. Entre octubre de 2021 y junio de 2023 se han activado más de 25 propuestas en forma de talleres, conferencias, *performances*, mediaciones o colaboraciones que han tenido lugar en diferentes espacios, tanto dentro y fuera del museo como en la red, y se han generado conexiones entre diferentes capas del contexto valenciano.

Las integrantes de la primera edición del programa son Diego Navarro y Darío Alva, Claudia Dyboski, Marina González Guerreiro, Álvaro Porrás y M Reme Silvestre. El marco en el que se inscribe su práctica se puede entender desde una reacción a la inestabilidad del presente y al proceso de abstracción de la realidad contemporánea. Reacción que toma forma a través del uso de herramientas digitales, la construcción de narrativas escapistas de carácter especulativo, la reivindicación de lo manual o la revisión crítica de los procesos históricos. La exposición continúa la misma idea que ha articulado el programa, entendido como un encuentro generacional, un espacio de intercambio de influencias y referentes más allá del museo.

El programa bianual Art i Context propone una apertura del proceso de investigación y producción de un grupo de artistas relacionado con el contexto valenciano y seleccionado por un equipo curatorial invitado por el IVAM. La muestra se concibe, por tanto, como un ejercicio más dentro de las aperturas públicas del programa, un proceso abierto y no conclusivo, una reivindicación del *momentum* de gestación de las obras como elemento generador de sentido. Detrás de quien se encuentre ahora mismo leyendo este texto se puede observar una representación rizomática de todas las voces y acciones que han pasado por y tenido lugar en Art i Context, así como una serie de artefactos que han ido apareciendo en el transcurso de los dos años, como consecuencia del trabajo de las artistas de esta primera edición.

Comisariado por Ali A Maderuelo y Julia Castelló

DIEGO NAVARRO Y DARÍO ALVA (València, 1991 y Talavera de la Reina, 1993)

zgh20050s00676097731 Video (mixed media) y audio (multicanal envolvente) 10’ aprox. Dimensiones variables

La evolución especulariva –el estudio de entornos y formas de vidas imaginadas y analizadas bajo una óptica pseudocientífica– y el diseño de biomas virtuales son las claves de la investigación de Diego Navarro y Darío Alva. El trabajo de creación visual y CGI, la producción y diseño de sonido enfocado en los estudios de la imagen- tiempo, las economías atencionales, elementos de cine y videolúdicos, ciencia ficción y fantasía confluyen en esta obra instalativa. Una obra centrada en los avances tecnoló-gicos de generación de material visual de creación de entornos, seres imaginados y reinterpretación de lenguajes sonoros del mundo natural, la literatura científica y ecológica, y la fábula. La investigación se materializa a partir de tres piezas audiovisuales que muestran desde un mundo especulativo de formas de vida ficricias (sus culturas, entornos, memorias, sueños) hasta la vida marina de una criatura con la que el espectador conecta brevemente, a pesar de su condición transespecie y de ser inexistente. Esta suerte de bestiario pseudocientífico revela distintos elementos y técnicas, y sumerge al espectador en un mundo en constanre evolución, planteando interrogantes sobre nuestro papel en un entorno marcado por la tecnología.

CLAUDIA DYBOSKI (València, 1997)

Ecco Resina epoxi, resina de poliuretano, espuma de poliuretano, silicona de plarino, fibra de vidrio, escayola, metal, plástico, pvc, alambre, agua, otros 120 x 120 x 170 cm

Claudia Dyboski propone un mundo poblado de bestias híbridas y artefactos rudimentarios que surge de una era distópica: una nueva etapa biológica dominada por seres inmaduros, con rasgos humanos y restos de maquinaria creada por el ser humano ya extinguido, que habiran en entornos naturales y ruinas de antiguas civilizaciones. En *Ecco*, Dyboski plantea una escena que sugiere la creación divina: una joven deidad, aposentada sobre una columna en el centro de una fuente, permite la creación de diferentes ecosistemas, formas de vida y criaturas. Todos estos seres, que se muestran en distintas fases evolutivas, nacen por la fuerza de esa figura protagonista, sin que esta llegue a ser plenamente consciente de la función biológica que está desarrollando. El agua como principio y fin de todas las cosas, como canal de vida de la naturaleza, como elemento aparentemente carente de forma, pero con capacidad de creación. El agua como un eco acústico producido por ondas, como un ecosistema en el que distintos mundos se descubren y en el que otros comienzan su existencia.

MARINA GONZÁLEZ GUERREIRO (A Guarda, 1992)

Barca, muro, orilla, unos frutos Cera, plástico, madera, muebles, piedras, carrón, pequeños objetos, bisagras, material de papelería, otros Dimensiones variables

Marina González Guerreiro propone un acercamiento lírico al paso del tiempo a partir de una serie de elementos que hacen referencia a la raíz de su práctica artística, que transcurre en su taller en el sur de Pontevedra. González Guerreiro presenta una acumulación de pequeños objetos de carácter doméstico como relicarios, archivadores o pequeños bodegones. Todos ellos son elementos que establecen conexiones con un lugar en el que el tiempo pierde velocidad hasta permitirnos detener nuestra atención en los pequeños instantes sin importancia aparente que le dan forma. A través de exploraciones de carácter gráfico, la artista desarrolla fragmentos que remiren a la escritura de civilizaciones perdidas y distantes. Los muebles presentes en *Barca, muro, orilla, unos frutos* aluden, por su parte, a una manera de organizar el tiempo que González Guerreiro subvierte, desposeyéndolos de su función original, que pasa ahora a ser un pequeño recordatorio de que cuanto más rígida parece una estructura, más frágil resulta ser.

ÁLVARO PORRAS (Ciudad Real, 1992)

Al mirar un bosque, ver camellos

Bajar del tren Acrílico, óleo y látex sobre lienzo 190 x 250 x 3 cm c. u. (3)

Quemar el árbol Berún de Judea, sílice y boro sobre lienzo 190 x 250 x 3 cm c. u. (3)

Lo que hay entre un camello y un caballo Madera de roble y larón 190 x 89,3 x 85,3 cm c. u. (2)

Estudio de horizonte, tiempo y norma Óleo sobre tela 94 x 115 x 2 cm 91 x 121 x 2 cm

Álvaro Porras desarrolla una investigación centrada en los trenes de la Serie 592 –conocidos coloquialmente como «camellos»– para desplegar distintas líneas de estudio y relaciones apofé-nicas. Este modelo de tren, producido en Valencia entre 1981 y 1984, coincidiendo con el desgaste de las Bases militares estadounidense en el contexto de la Transición y la consecuente apertura de la comunidad militar a la sociedad española (y con ello la aparición de un esrilo de vida relacionado con el *hip hop*), forma parte esencial del acercamiento del *graffiri* a la «cultura del ferrocarril» en el territorio español. Las relaciones apofénicas del proyecto aparecen en una serie de conexiones terminológicas y formales, atravesadas por referencias culturales, que permiten reflexionar en torno a los márgenes de la visua- lidad y de los modelos de representación en busca de una historiografía especu- lariva. Desde el «camello» a la ventana (historia de la mirada occidental), la perspectiva cenital (imagen canónica militar), la direccionalidad (rendencia para la descripción y creación de un camino) o la alquimia (registro históricamente aplicado a modelos de producción de espacio neoliberales).

M REME SILVESTRE (Monòver, 1992)

Quien nada riene, al menos posee un cuerpo Poliestireno expandido, madera de haya, materiales diversos Estructura centro: 620 x 934 x 550 cm Estructura pared: 543 x 280 x 219 cm aprox.

\*\*\* Eugènia Balcells Boy Meers Girl, 1978 Video color monocanal IVAM Institut Valencià d’Art Modern, Generalitat

Miquel Navarro Llavis, 1969 Gomaespuma, madera y plástico 65 x 81 x 14 cm IVAM Institut Valencià d’Art Modern, Generalitat Donación de l’artista

Miquel Navarro Reventó, 1973 Terracota 21,5 x 11,5 x 6,5 cm IVAM Institut Valencià d’Art Modern, Generalitat Donación de l’artista

Tony Cragg Fragment de l’obra Forminifera, 1990 Yeso 168 x 116 x 137 cm IVAM Institut Valencià d’Art Modern, Generalitat Depòsiti Cal Cego. Colecció de Arte Contemporáneo

Claes Oldenburg Soft car, 1968 Acuarela, lápiz graso y grafito sobre papel 36,8 x 66,2 cm IVAM Institut Valencià d’Art Modern, Generalitat

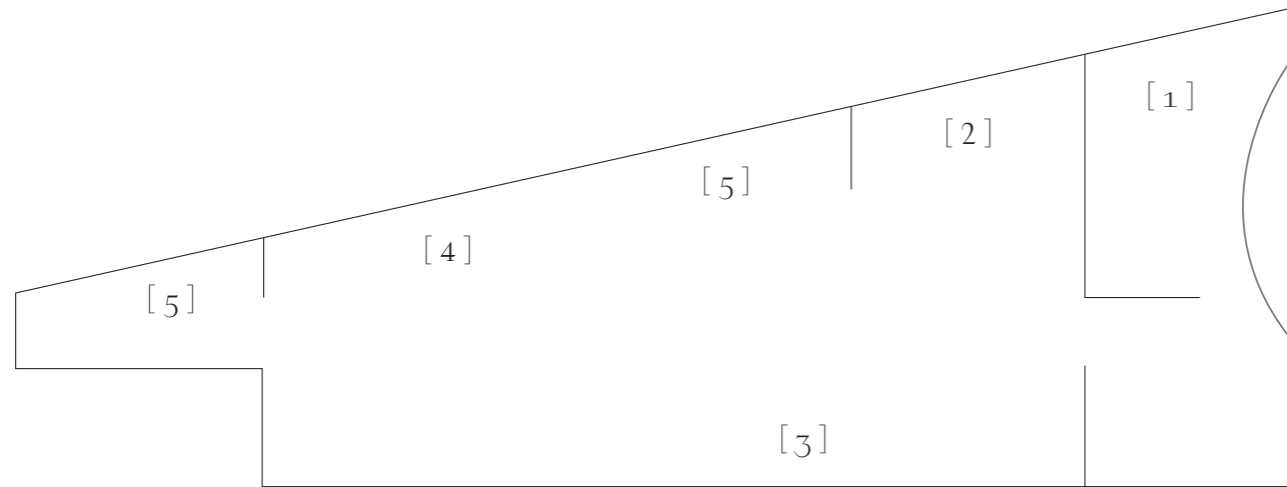
Joan Cardells Ref. 1886, 1977 Fibrocemento 76,5 x 42 x 35 cm IVAM Institut Valencià d’Art Modern, Generalitat

Cristina Garrido [Colored] Dan Graham, Pier 18, 2022 Acrílico sobre papel Hahnemühle 27,7 x 35,5 cm Corresía de la artista y de la galería The Goma, Madrid

Sara Marhuenda Fragmento de la obra Entretanto, 2022 Jabón Dimensiones variables Corresía de la artista

Aporraciones de Diego Navarro y Darío Alva, Claudia Dyboski, Álvaro Porras y Marina González Guerreiro

A partir del concepto de fascia (un rejido fibroso de colágeno que sirve de estructura y conexión de nuestro cuerpo), M Reme Silvestre plantea una lectura del cuerpo humano a través de las relaciones de codependencia entre los elementos que lo conforman. La artista se sirve de la noción de *tensegrity* –acuñada por el arquitecto estadounidense Buckminster Fuller y que sugiere la fusión de rensión e integridad– para proyectar una instalación inmersiva: dos estructuras de gran formato fresadas con control numérico computerizado. Estos elementos, que hacen referencia a una malla fascial humana, inviran al público a explorarlos en su totalidad, permitiendo acceder a ellos y recorrerlos de manera no lineal. La artista plantea un diálogo a tres bandas al situar en el interior de las esculturas una selección de piezas de los fondos del IVAM, un conjunto de obras de producción reciente de artistas españolas contemporáneas y fragmentos de otras piezas, presentes en la muestra, de artistas del programa. A través de este diálogo, la institución museística aparece como un cuerpo en cuyo interior se producen una serie de impactos entre diferentes objetos, maneras de ver y de estar.



# [ DOSMILVINT-I-U ] [ DOSMILVINT-I-TRES ] = 1 encuentro

08.06.2023 - 22.10.2023

[ DIEGO NAVARRO & DARÍO ALVA ]

[ CLAUDIA DYBOSKI ]

[ M REME SILVESTRE ]

[ MARINA GONZÁLEZ GUERREIRO ]

[ ÁLVARO PORRAS ]

[ 1 ] DIEGO NAVARRO & DARÍO ALVA

*zgh20050s00676097731, 2023*

[ 2 ] CLAUDIA DYBOSKI

*Ecco, 2023*

[ 3 ] MARINA GONZÁLEZ GUERREIRO

*Barca, muro, orilla, unos frutos, 2023*

[ 4 ] ÁLVARO PORRAS

*Al mirar un bosque, ver camellos, 2023*

[ 5 ] M REME SILVESTRE

*Quien nada tiene, al menos posee un cuerpo, 2023*

\*\*\*

Eugènia Balcells  
*Boy Meets Girl, 1978*



Miquel Navarro  
*Llavis, 1969*



Miquel Navarro  
*Reventó, 1973*



Tony Cragg  
Fragment from the work *Forminifera, 1990*



Claes Oldenburg  
*Soft car, 1968*



Joan Cardells  
*Ref. 1886, 1977*



Cristina Garrido  
*[Colored] Dan Graham, Pier 18, 2022*



Sara Marhuenda  
Excerpt from the work *Entretanto, 2022*



Contributions by Diego Navarro and Darío Alva, Claudia Dyboski, Álvaro Porras and Marina González Guerreiro

The furniture is designed by Pablo Bolumar

*[DOSMILVINT-I-U] [DOSMILVINT-I-TRES] = 1 encuentro* is Art i Context's first edition's last action's name. From October 2021 to June 2023, more than 25 proposals have been activated taking form of workshops, conferences, performances, mediations and collaborations that have taken place in different spaces, both inside and outside the museum as well as online, and have generated connections between different layers of the Valencian scene.

The members of the program's first edition are Diego Navarro and Darío Alva, Claudia Dyboski, Marina González Guerreiro, Álvaro Porras, and M Reme Silvestre. The framework in which their practice is inscribed can be understood as a reaction to the instability of the present and contemporary reality's abstraction process. A reaction that takes shape by using digital tools, the construction of speculative escapist narratives, the vindication of the manual, and the critical revision of historical processes. The exhibition continues the same idea that has guided the program, understood as a generational encounter, a space for the exchange of influences and references beyond the museum.

The biannual program Art i Context proposes an opening of the process of research and production of a group of artists related to the Valencian environment and chosen by a curatorial team invired by the IVAM. The exhibition is therefore conceived as another exercise within the program's public displays, an open and non-conclusive process, a vindication of the *momentum* of gestation of the works as a meaning generator element. Behind whoever finds themselves reading this text, a rhizomatic representation of all the voices and actions that have passed through and taken place in Art i Context can be seen, as well as a series of artefacts that have appeared over the course of the two years, as a consequence of the work of the artists participating in this first edition.

Curated by Ali A Maderuelo and Julia Castelló.

DIEGO NAVARRO & DARÍO ALVA (València, 1991 & Talavera de la Reina, 1993)

*zgh20050s00676097731*  
Video (mixed media) and audio (multi-channel surround sound)  
10' approx.  
Variable dimensions

Speculative evolution -the study of environments and forms of imagined life analysed through a pseudo-scientific lens- and the design of virtual biomes are key to Diego Navarro and Darío Alva's research. Visual and CGI creation work, production and sound design focused on image-time studies, attentional economies, cinematic and video ludic elements, science fiction and fantasy come together in this installation art. A work focused on technological advances in the generation of visual material for the creation of environments, imagined beings and the reinterpretation of languages of sound from the natural world, scientific and ecological literature, and fable. The research materialises through three audio-visual pieces that range from a speculative world of fictitious life forms (their cultures, environments, memories, dreams) to the marine life of a creature with which the observer briefly connects, despite its trans-species condition and its inexistence. This type of pseudo-scientific bestiary reveals different elements and techniques, and immerses the observer in a world in constant evolution, raising questions about our role in an environment marked by technology.

CLAUDIA DYBOSKI (València, 1997)

*Ecco*  
Epoxy resin, polyurethane resin, polyurethane foam, platinum silicone, fibreglass, plaster, metal, plastic, pvc, wire, water, other elements.  
120 x 120 x 170 cm

Claudia Dyboski proposes a world populated by hybrid beasts and rudimentary artefacts that emerges from a dystopian era: a new biological stage dominated by immature beings, with human features and remains of machinery created by extinct humans, inhabiting natural environments and ruins of ancient civilisations. In *Ecco*, Dyboski depicts a scene that suggests divine creation: a young deity, seated on a column in the centre of a fountain, allows the creation of different ecosystems, life forms and creatures. All these beings, which are shown in different evolutionary stages, are born by the force of this leading figure, without being fully aware of the biological function that is developing. Water as the beginning and end of all things, as the channel of life in nature, as an element apparently lacking in form, but with the power for creation. Water as an acoustic echo produced by waves, as an ecosystem in which different worlds are discovered and in which others begin their existence.

MARINA GONZÁLEZ GUERREIRO (A Guarda, 1992)

*Barca, muro, orilla, unos frutos*  
Wax, plastic, wood, furniture, stones, cardboard, small objects, hinges, stationery, and other elements  
Variable dimensions

Marina González Guerreiro proposes a lyrical approach to the passage of time based on a series of elements that reflect the roots of her artistic approach, which develops in her studio in the south of Pontevedra. González Guerreiro presents an accumulation of small domestic objects such as reliquaries, archives and small still lifes. All of them constitute elements that establish connections with a place in which time slows down to a point that allows us to focus on the small, seemingly unimportant moments that shape it. Through graphic explorations, the artist develops fragments that recall the writings of lost and distant civilisations. The pieces that appear in *Barca, muro, orilla, unos frutos*, allude to a way of organising time that González Guerreiro subverts, dispossessing them of their original role, so that they become a small reminder that the more rigid a structure seems to be, the more fragile it transpires to be.

ÁLVARO PORRAS (Ciudad Real, 1992)

*Al mirar un bosque, ver camellos*

*Bajar del tren*  
Acrylic, oil and latex on canvas  
190 x 250 x 3 cm each (3)

*Quemar el árbol*  
Birumen of Judea, silica and boron on canvas  
190 x 250 x 3 cm each (3)

*Lo que hay entre un camello y un caballo*  
Oak wood and brass  
190 x 89.3 x 85.3 cm each (2)

*Estudio de horizonte, tiempo y norma*  
Oil on canvas  
94 x 115 x 2 cm91 x 121 x 2 cm

Álvaro Porras develops a research focused on the Series 592 trains -also known as “camellos” (camels)- to deploy different lines of study and apophenic relationships (connections between apparently meaningless patterns or events). This model of train was produced in Valencia between 1981 and 1984, coinciding with the attrition of the US military bases in the context of Spanish transition and the consequent opening of the military community to Spanish society (and with it the appearance of a lifestyle related to hip hop), is an essential part of the approach of graffiti to the “railroad culture” in Spanish territory. The apophenic relations of the project appear in a series of terminological and formal connections, intersected by cultural references, which allow us to reflect on the margins of visibility and models of representation, from the “camel” to the window (history of the western gaze), the bird's eye perspective (canonical military image), directional-lyric (tendency for the description and creation of a path) or alchemy (register historically applied to neoliberal models of the production of space).

M REME SILVESTRE (Monòver, 1992)

*Quien nada riene, al menos posee un cuerpo*  
Expanded polystyrene, beech wood, various materials  
Core structure: 620 x 934 x 550 cm  
Wall structure: 543 x 280 x 219 cm approx.

\*\*\*  
Eugènia Balcells  
*Boy Meets Girl*, 1978  
Single-channel colour video  
IVAM Institut Valencià d'Art Modern, Generalitat

Miquel Navarro  
*Llavis*, 1969  
Foam rubber, wood and plastic  
65 x 81 x 14 cm  
IVAM Institut Valencià d'Art Modern, Generalitat  
Donation of the artist

Miquel Navarro  
*Reventó*, 1973  
Terracotta  
21.5 x 11.5 x 6.5 cm  
IVAM Institut Valencià d'Art Modern, Generalitat  
Donation of the artist

Tony Cragg  
Fragment from the work *Forminifera*, 1990  
Plaster  
168 x 116 x 137 cm  
IVAM Institut Valencià d'Art Modern, Generalitat  
Long-term loan from Colección de Arte Contemporáneo

Claes Oldenburg  
*Soft car*, 1968  
Watercolour, grease pencil and graphite on paper  
36.8 x 66.2 cm  
IVAM Institut Valencià d'Art Modern, Generalitat

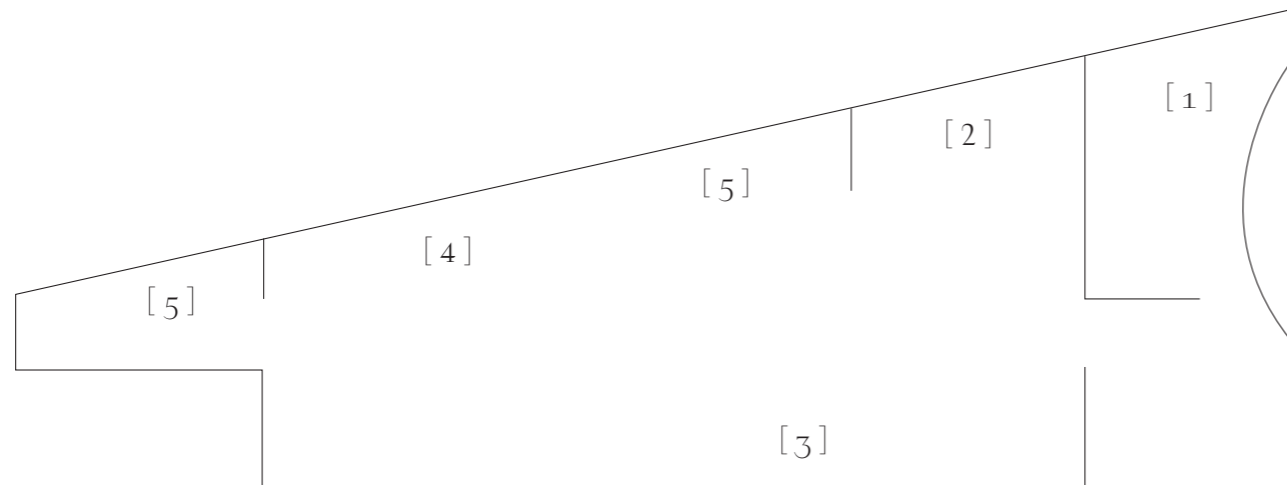
Joan Cardells  
*Ref. 1886*, 1977  
Fibre cement  
76.5 x 42 x 35 cm  
IVAM Institut Valencià d'Art Modern, Generalitat

Cristina Garrido  
*[Colored] Dan Graham, Pier 18*, 2022  
Acrylic on Hahnemühle paper  
27.7 x 35.5 cm  
Courtesy of the artist and The Goma gallery, Madrid

Sara Marhuenda  
Excerpt from the work *Enrretanto*, 2022  
Soap  
Variable Dimensions  
Courtesy of the artist

Contributions by Diego Navarro and Darío Alva, Claudia Dyboski, Álvaro Porras and Marina González Guerreiro

Based on the concept of fascia (a fibrous collagen tissue that serves as the structure and connective tissue of our body), M Reme Silvestre suggests a reading of the human body through the co-dependent relationships between its constituent elements. The artist uses the notion of *tensegrity* -a concept coined by the North American architect Buckminster Fuller that suggests the fusion of tension and integrity- to design an immersive piece: two large-format structures milled using computerised numerical control. These elements, which refer to a human fascial structure, invite the public to explore them as a whole, allowing them to be accessed and traversed in a non-linear way. The artist proposes a three-way dialogue by placing inside the sculptures a selection of pieces from the IVAM's collection, a group of recently produced works by contemporary Spanish artists and fragments of other pieces by artists from the program that are present in the exhibition. Through this dialogue, the museum as an institution appears as a body within which a series of impacts are produced between different objects, ways of seeing and being.



# [ DOSMILVINT-I-U ]

## [ DOSMILVINT-I-TRES ]

### = 1 encuentro

08.06.2023 - 22.10.2023

[ DIEGO NAVARRO I DARÍO ALVA ]

[ CLAUDIA DYBOSKI ]

[ M REME SILVESTRE ]

[ MARINA GONZÁLEZ GUERREIRO ]

[ ÁLVARO PORRAS ]

[ 1 ] DIEGO NAVARRO I DARÍO ALVA

*zgh20050s00676097731, 2023*

[ 2 ] CLAUDIA DYBOSKI

*Ecco, 2023*

[ 3 ] MARINA GONZÁLEZ GUERREIRO

*Barca, muro, orilla, unos frutos, 2023*

[ 4 ] ÁLVARO PORRAS

*Al mirar un bosque, ver camellos, 2023*

[ 5 ] M REME SILVESTRE

*Quien nada tiene, al menos posee un cuerpo, 2023*

\*\*\*

Eugènia Balcells  
*Boy Meets Girl, 1978*



Miquel Navarro  
*Llavis, 1969*



Miquel Navarro  
*Reventó, 1973*



Tony Cragg  
Fragment de l'obra *Forminifera*, 1990



Claes Oldenburg  
*Soft car*, 1968



Joan Cardells  
*Ref. 1886*, 1977



Cristina Garrido  
*[Colored] Dan Graham, Pier 18*, 2022



Sara Marhuenda  
Fragment de l'obra *Entretanto*, 2022



Aportacions de Diego Navarro i Darío Alva, Claudia Dyboski,  
Álvaro Porras i Marina González Guerreiro

El mobiliari és disseny de Pablo Bolumar

*[DOSMILVINT-I-U] [DOSMILVINT-I-TRES] = 1 encuentro* és el nom de la darrera acció de la primera edició d'Art i Context. Entre octubre de 2021 i juny de 2023 s'han activat més de 25 propostes en forma de tallers, conferències, *performances*, mediacions o col·laboracions que han tingut lloc a diferents espais, tant dins i fora del museu com a la xarxa, i s'han generat connexions entre diferents capes del context valencià.

Les integrants de la primera edició del programa són Diego Navarro i Darío Alva, Claudia Dyboski, Marina González Guerreiro, Álvaro Porras i M Reme Silvestre. El marc en què s'inscriu la pràctica es pot entendre des d'una reacció a la inestabilitat del present i al procés d'abstracció de la realitat contemporània. Reacció que pren forma a través de l'ús de ferramentes digitals, la construcció de narratives escapistes de caràcter especulariu, la reivindicació d'allò manual o la revisió crítica dels processos històrics. L'exposició continua la mateixa idea que ha articular el programa, entès com a trobada generacional, un espai d'intercanvi d'influències i referents més enllà del museu.

El programa bianual Art i Context proposa una obertura del procés de recerca i producció d'un grup d'artistes relacionat amb el context valencià i seleccionat per un equip curatorial convidat per l'IVAM. La mostra es concep, per tant, com un exercici més dins les obertures públiques del programa, un procés obert i no conclusiu, una reivindicació del *momentum* de gestació de les obres com a element generador de sentir. Darrere de qui es trobe ara mareix llegint aquest text es pot observar una representació rizomàtica de totes les veus i accions que han passat per i tingut lloc a Art i Context, així com una sèrie d'artefactes que han anat apareixent en el transcurs dels dos anys, com a conseqüència del treball de les artistes d'aquesta primera edició.

Comissariat per Ali A Maderuelo i Julia Castelló

DIEGO NAVARRO I DARÍO ALVA (València, 1991 i Talavera de la Reina, 1993)

zgh20050s00676097731

Video (mixed media) i àudio (multicanal envolrant) 10' aprox.
Dimensions variables

L'evolució especulativa –l'estudi d'entorns i formes de vides imaginades i analitzades sota una òptica pseudocientífica– i el disseny de biomes virtuals són les claus de la investigació de Diego Navarro i Darío Alva. El treball de creació visual i CGI, la producció i disseny de so enfocat als estudis de la imatge-temps, les economies atencionals, elements de cinema i videolúdics, ciència ficció i fantasia conflueixen en aquesta obra instal·lativa. Una obra centrada en els avançaments tecnològics de generació de material visual de creació d'entorns, éssers imaginats i reinterpretació de llenguatges sonors del món natural, la literatura científica i ecològica i la fauna. La investigació es materialitza a partir de tres peces audiovisuals que mostren des d'un món especulatiu de formes de vida fictícies (les cultures, entorns, memòries, somnis) fins a la vida marina d'una criatura amb què l'espectador connecta breument, malgrat la seua condició transespècie i d'ésser inexistent. Aquesta mena de bestiari pseudocientífic revela diferents elements i tècniques, i submergeix l'espectador en un món en constant evolució, plantejant interrogants sobre el nostre paper en un entorn marcat per la tecnologia.

CLAUDIA DYBOSKI (València, 1997)

Ecco

Resina epoxi, resina de poliurerà, escuma de poliureà, silicona de platí, fibra de vidre, escaiola, metall, plàstic, pvc, filferro, aigua, altres 120 x 120 x 170 cm

Claudia Dyboski proposa un món poblat de bèsties híbrides i artefactes rudimentaris que sorgeix d'una era distòpica: una nova etapa biològica dominada per éssers immadurs, amb trets humans i restes de maquinària creada per l'ésser humà ja extingit, que habiten en entorns naturals i ruïnes d'antigues civilitzacions. A *Ecco*, Dyboski planteja una escena que suggereix la creació divina: una jove deïtat, aposentada sobre una columna al centre d'una font, permet la creació de diferents ecosistemes, formes de vida i criatures. Tots aquests éssers, que es mostren en diferents fases evolutives, naixen per la força d'aquesta figura protagonista, sense que aquesta siga plenament conscient de la funció biològica que està desenvolupant. L'aigua com a principi i fi de totes les coses, com a canal de vida de la natura, com a element aparentment mancat de forma, però amb capacitat de creació. L'aigua com un ressò acústic produït per ones, com un ecosistema en què diferents mons es descobreixen i en què altres comencen la seua existència.

MARINA GONZÁLEZ GUERREIRO (A Guarda, 1992)

Barca, muro, orilla, unos frutos

Cera, plàstic, fusta, mobles, pedres, cartó, xicotets objectes, frontisses, material de papereria, altres
Dimensions variables

Marina González Guerreiro proposa un acostament líric al pas del temps a partir d'una sèrie d'elements que fan referència a l'arrel de la pràctica artística, que transcorre al seu taller al sud de Pontevedra. González Guerreiro presenta una acumulació de xicotets objectes de caràcter domèstic com ara reliquiaris, arxivadors o bodegons. Tots ells són elements que estableixen connexions amb un lloc on el temps perd velocitat fins a permetre'ns parar la nostra atenció en els xicotets instants sense importància aparent que li donen forma. A través d'exploracions de caràcter gràfic, l'artista desenvolupa fragments que remetem a l'escriprura de civilitzacions perdudes i distants. Els mobles presents a *Barca, muro, orilla, unos frutos* al·ludeixen, per la seua banda, a una manera d'organitzar el temps que González Guerreiro subverteix, desposseint-los de la seua funció original, que ara passa a ser un recordatori que com més rígida sembla una estructura, més fràgil resulta ser.

ÁLVARO PORRAS (Ciudad Real, 1992)

Al mirar un bosque, ver camellos

Bajar del tren

Acrílic, oli i làtex sobre rela 190 x 250 x 3 cm c. u. (3)

Quemar el árbol

Berum de Judea, sílice i bor sobre rela 190 x 250 x 3 cm c. u. (3)

Lo que hay entre un camello y un caballo

Fusta de roure i llautó 190 x 89,3 x 85,3 cm c. u. (2)

Estudio de horizonte, tiempo y norma

Oli sobre rela

94 x 115 x 2 cm

91 x 121 x 2 cm

91 x 121 x 2 cm

Álvaro Porras desenvolupa una investigació centrada en els trens de la Sèrie 592 –col·loquialment coneguts com a «camells»– per desplegar diferents línies d'estudi i relacions apofèniques (connexions entre patrons o successos aparentment sense sentit). Aquest model de tren, produït a València entre 1981 i 1984, coincidint amb el desgast de les Bases militars estatunidenca en el context de la Transició i la conseqüent obertura de la comunitat militar a la societat espanyola (i amb això l'aparició d'un estil de vida relacionat amb el *hip hop*), forma part essencial de l'acostament del *grafiti* a la «cultura del ferrocarril» en el territori espanyol. Les relacions apofèniques del projecte apareixen en una sèrie de connexions terminològiques i formals, travessades per referències culturals, que permeten reflexionar al voltant dels marges de la visualitat i dels models de representació, des del «camell» a la finestra (història de la mirada occidental), la perspectiva zenital (imatge canònica militar), la direccionalitat (tendència per a la descripció i creació d'un camí) o l'alquímia (registre històricament aplicat a models neoliberals de producció d'espai).

M REME SILVESTRE (Monòver, 1992)

*Quien nada riene, al menos posee un cuerpo*
Poliestirè expandit, fusta de faig, materials diversos
Estructura centre: 620 x 934 x 550 cm
Estructura pareir: 543 x 280 x 219 cm aprox.

\*\*\*

Eugènia Balcells
*Boy Meets Girl*, 1978
Video color monocanal
IVAM Institut Valencià d'Art Modern, Generalitat

Miquel Navarro
*Llavis*, 1969
Goma escuma, fusta i plàstic
65 x 81 x 14 cm
IVAM Institut Valencià d'Art Modern, Generalitat
Donació de l'artista

Miquel Navarro
*Reventó*, 1973
Terracota
21,5 x 11,5 x 6,5 cm
IVAM Institut Valencià d'Art Modern, Generalitat
Donació de l'artista

Tony Cragg
*Fragment de l'obra Forminifera*, 1990
Guix
168 x 116 x 137 cm
IVAM Institut Valencià d'Art Modern, Generalitat
Dipòsit Cal Cego. Colecció de Arte Contemporáneo

Claes Oldenburg
*Soft car*, 1968
Aquarel·la, llapis gras i grafit sobre paper
36,8 x 66,2 cm
IVAM Institut Valencià d'Art Modern, Generalitat

Joan Cardells
*Ref. 1886*, 1977
Fibrociment
76,5 x 42 x 35 cm
IVAM Institut Valencià d'Art Modern, Generalitat

Cristina Garrido
*[Colored] Dan Graham, Pier 18*, 2022
Acrílic sobre paper Hahnemühle
27,7 x 35,5 cm
Corresia de l'artista i de la galeria The Goma, Madrid

Sara Marhuenda
Fragment de l'obra *Entretanto*, 2022
Sabó
Dimensions variables
Corresia de l'artista

Aportacions de Diego Navarro i Darío Alva, Claudia Dyboski, Álvaro Porras i Marina González Guerreiro

A partir del concepte de fàscia (un reixit fibrós de col·lagen que serveix d'estructura i de connexió del nostre cos), M Reme Silvestre planteja una lectura del cos humà a través de les relacions de codependència entre els elements que el conformen. L'artista se serveix de la noció de *tensegrity* –encunyada per l'arquitecte nord-americà Buckminster Fuller i que suggereix la fusió de rensió i integritat– per projectar una instal·lació immersiva: dues estructures de gran format fresades amb control numèric computeritzat. Aquests elements, que fan referència a una malla fascial humana, conviden el públic a explorar-los totalment, permetent accedir·hi i recórrer-los de manera no lineal. L'artista planteja un diàleg a tres bandes en situar a l'interior de les escultures una selecció de peces dels fons de l'IVAM, un conjunt d'obres de recent producció d'artistes espanyoles contemporànies i fragments d'altres peces, presents a la mostra, d'artistes del programa. A través d'aquest diàleg, la institució museística apareix com un cos a l'interior del qual es produeixen una sèrie d'impactes entre diferents objectes, maneres de veure i d'estar.